

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 534/2026
06.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К.29/25 од 26.12.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 92/26 од 10.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Марковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К.29/25 од 26.12.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 92/26 од 10.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К.29/25 од 26.12.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то тако што се од окривљеног трајно одузима опојна дрога кокаин нето тежине 28 грама која ће се предати ПУ Крушевац ради уништења и једна дигитална вагица за прецизно мерење марке „Colossus technology“ која ће се предати на располагање Републичкој дирекцији за управљање одузетом имовином.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Крушевцу износ од 340.046,41 динар и да на име паушала плати суду износ од 20.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 92/26 од 10.03.2026. године делимичним усвајањем заједничких жалби бранилаца окривљеног АА преиначена је пресуда Вишег суда у Крушевцу К.29/25 од 26.12.2025. године у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног АА за кривично дело

неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, док су у преосталом делу заједничке жалбе бранилаца окривљеног одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Немања Марковић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да у смислу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи пресуде Вишег суда у Крушевцу К.29/25 од 26.12.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 92/26 од 10.03.2026. године у погледу правне квалификације кривичног дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што ће радње окривљеног АА квалификовати као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и за исто му изрећи новчану казну у одређеном износу или условну осуду.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, цитирајући законски текст исте и наводећи да је суд погрешно квалификовао радње окривљеног као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, будући да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ. Међутим, бранилац окривљеног постојање по њему ове повреде закона, по налажењу Врховног суда, суштински образлаже тако што оспорава закључак нижестепених судова да је окривљени у конкретном случају неовлашћено држао велику количину опојне дроге кокаин, истичући да из утврђеног чињеничног стања произилази да се ради о мањој количини опојне дроге кокаин, те полемишући при томе са разлозима које су нижестепени судови дали за своју одлуку у побиваним пресудама.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 2. ЗКП), док суштински својим наводима оспорава закључак нижестепених судова да је окривљени у конкретном случају неовлашћено држао велику количину опојне дроге кокаин, уз полемисање при томе са разлозима које су нижестепени судови дали за своју одлуку у побијаним пресудама, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Марковића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић